Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2026/1739

29.7.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/1739

av den 8 juli 2026

om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013, (EU) 2021/2115 och (EU) 2021/2116 vad gäller stärkande av jordbrukarnas ställning i livsmedelsförsörjningskedjan

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 42.1 och artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och ([3])

av följande skäl:

(1) Jordbrukssektorn, särskilt jordbrukare, som säkerställer livsmedelstryggheten, står inför en rad utmaningar. Covid-19-pandemin, växande instabilitet i världshandeln, alltmer extrema väderhändelser och Rysslands pågående anfallskrig mot Ukraina har lett till en aldrig tidigare skådad ökning av energirelaterade insatskostnader inom jordbruket och en långvarig period av hög inflation, vilket påverkar jordbrukarnas kostnader och livsmedelspriserna. Samtidigt fortsätter jordbrukarna att göra ansträngningar för att säkerställa att deras produktion är mer miljömässigt hållbar. De stigande levnadskostnaderna har dessutom gjort att många konsumenter köper och konsumerar allt billigare livsmedel. Dessa faktorer har ytterligare bringat obalanser i fördelningen av mervärde i livsmedelsförsörjningskedjan och ökat osäkerheten för jordbrukarna, särskilt de som driver små och medelstora jordbruksföretag, vilket har lett till protester och ökad misstro. Det är därför lämpligt att vidta åtgärder för att ta itu med dessa utmaningar för att återställa rättvisa och förtroendet hos aktörerna i livsmedelsförsörjningskedjan, stärka jordbrukarnas ställning och förbättra deras förhandlingsposition, bland annat genom producentorganisationer och kooperativ som skapare av mervärde, samt skydda jordbrukarnas inkomster och öka unga människors tilltro till jordbrukaryrket.

(2) Vid utarbetandet av handelsnormer för angivande av produktionsplats och/eller ursprung bör särskild uppmärksamhet ägnas varje produkts och varje sektors specifika sammanhang. Dessa angivelser bör fastställas i ljuset av behovet av att bättre uppfylla förväntningarna på insyn, bland annat genom ursprungslandsmärkning i enlighet med reglerna för den inre marknaden, deras relevans för konsumenterna och försörjningskedjans struktur, samtidigt som hänsyn tas till de praktiska konsekvenserna för aktörerna och behovet av att undvika onödig komplexitet.

([1]) EUT C, C/2025/2969, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2969/oj.
([2]) EUT C, C/2025/3479, 16.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3479/oj.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 juni 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 juni 2026.

(3) Flera aktörer inom jordbruks- och livsmedelsförsörjningskedjan, som är verksamma i olika led inom produktion, bearbetning, saluföring, distribution och detaljhandel, har utvecklat system och märkningar för att främja kommersiella arrangemang som säkerställer en rättvis fördelning av mervärde till jordbrukare samt skapande och upprätthållande av korta leveranskedjor. Det är nödvändigt att fastställa minimikrav för användningen av frivilliga begrepp för att beskriva dessa kommersiella arrangemang, för att öka insynen och tillförlitligheten i användningen av dessa begrepp i livsmedelsförsörjningskedjan, på ett sätt som kompletterar de befintliga reglerna om livsmedelsmärkning, särskilt de i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ([4]).

(4) För att öka förtroendet och rättvisan i livsmedelsförsörjningskedjan bör begreppen *rättvis* och *skälig* samt begrepp med motsvarande betydelse endast användas för att beteckna kommersiella arrangemang som säkerställer stabilitet och insyn i handelsförbindelserna mellan jordbrukare och köpare samt en prissättning som de deltagande jordbrukarna anser vara skälig och lönsam, och som stöder och bidrar till FN:s mål för hållbar utveckling, även på ett sätt som är förenligt med bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 ([5]).

(5) Begreppet *kort leveranskedja* bör endast användas för att beteckna kommersiella arrangemang där det finns en direkt koppling mellan jordbrukarna och konsumenterna som gör det möjligt att direkt utbyta information om produktionsprocessen och produkten, inklusive på distans och/eller genom en mellanhand i leveranskedjan, och att konsumenterna enkelt kan identifiera de deltagande jordbrukarnas jordbruksföretag där råvaran producerades. Alternativt skulle detta begrepp också kunna användas om det finns en nära koppling och geografisk närhet mellan jordbrukarna och konsumenterna, inklusive i gränsöverskridande sammanhang. Geografisk närhet bör förstås, bland annat, som ett kort avstånd eller en kort restid, med beaktande av medlemsstaternas geografiska och demografiska särdrag. Denna användning av begreppet *kort leveranskedja* kommer att uppmuntra konsumenterna att betala priser som ger jordbrukarna skälig ersättning för sina produkter, stärka landsbygdsområden och bidra till utveckling och vitalisering av dessa områden samt förbättra insynen i produkternas ursprung och produktionsmetoder. Det bör gälla för produkter som produceras eller släpps ut på den inre marknaden.

(6) För att bättre återspegla marknadsförhållanden, nya förväntningar bland konsumenterna och framsteg när det gäller både handelsnormer och relevanta internationella standarder bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på att ändra Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([6]) genom att lägga till ytterligare frivilliga begrepp som motsvarar begreppen *rättvis* och *skälig* och specificera villkor för användningen av frivilliga begrepp för kommersiella arrangemang som rör en rättvis fördelning av mervärde till jordbrukare samt skapande och upprätthållande av korta leveranskedjor, med beaktande av relevanta internationella standarder och tillhörande kvalitetsordningar. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([7]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter har systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EGT L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

([7]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(7) Medlemsstaterna får behålla eller införa nationell lagstiftning som föreskriver kompletterande krav för användningen av frivilliga begrepp för kommersiella arrangemang, men denna lagstiftning bör inte hindra, begränsa eller försvåra användningen av dessa begrepp för produkter som lagligen produceras eller lagligen saluförs i en annan medlemsstat.

(8) Användningen av skriftliga avtal spelar en avgörande roll för aktörernas ansvarsskyldighet, ökar medvetenheten om vikten av marknadssignaler, bidrar till att anpassa utbudet till efterfrågan, förbättrar prisöverföringar i leveranskedjan, ökar insynen samt förebygger och motverkar otillbörliga handelsmetoder. Reglerna om avtalsförhållanden inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter bör därför utvidgas till att omfatta andra produkter än obehandlad mjölk, samtidigt som det säkerställs att de är förenliga med de regler om avtalsförhållanden som är tillämpliga inom andra jordbrukssektorer. Denna förordning bör dock göra det möjligt för medlemsstaterna att undanta aktörer från skyldigheten att inkludera indikatorer, index eller beräkningsmetoder för slutpriset eller en revideringsklausul i sina skriftliga avtal, efter samråd med relevanta företrädare för jordbrukare eller relevanta branschorganisationer, förutsatt att effekterna i fråga om förutsägbarhet, insyn och prisöverföring kan uppnås på andra sätt eller att skyldigheten att inkludera dessa inslag inte skulle vara lämplig eller proportionerlig av andra motiverade skäl.

(9) För att återspegla marknadsutvecklingen samtidigt som en effektiv konkurrens på mejerimarknaden upprätthålls är det lämpligt att höja de kvantitativa begränsningarna för den volym obehandlad mjölk som omfattas av erkända producentorganisationers kollektiva avtalsförhandlingar, uttryckt som en procentandel av den sammanlagda produktionen inom unionen och av de sammanlagda volymer som produceras och levereras i en medlemsstat.

(10) För att öka flexibiliteten för medlemsstaterna och förenkla förfarandet för erkännande av producentorganisationer, och därmed minska transaktionskostnaderna och förbättra effektiviteten, bör de tillämpliga reglerna möjliggöra erkännande av dem efter en enda begäran som omfattar flera sektorer eller produkter – i stället för det nuvarande kravet på en begäran för varje specifik sektor– förutsatt att producentorganisationen uppfyller de villkor som är tillämpliga på varje specifik sektor för vilken den söker erkännande. Dessutom kan producenter av ekologiska produkter utnyttja den befintliga möjligheten till inrättande och erkännande av producentorganisationer för att förbättra sitt samarbete. I kriterierna för erkännande av producentorganisationer och deras stadgar bör det också krävas att producentorganisationer ska inrättas på initiativ av jordbrukare som producerar jordbruksprodukter från jorden, oberoende av om jord eller andra odlingssubstrat används i produktionsmetoderna, till exempel i växthus, eller från djurhållning, och att producentorganisationerna kontrolleras i enlighet med regler som gör det möjligt för dessa jordbrukarmedlemmar att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och dess beslut. Medlemsstaterna bör också ha rätt att besluta att sådan demokratisk kontroll kan utföras inte bara direkt av jordbrukarna utan även av deras sammanslutningar, inbegripet de som drivs i form av kooperativ, förutsatt att dessa sammanslutningar kontrolleras av jordbrukare. Detta bör inte hindra andra producenter som inte är jordbrukare som producerar jordbruksprodukter från jorden eller djurhållning, såsom bearbetningsföretag i första ledet eller icke-producenter, från att ansluta sig till producentorganisationer.

(11) För att ytterligare främja hållbar utveckling, som är en grundläggande princip i fördragen och ett prioriterat mål för unionens politik, och för att säkerställa insyn, stabilitet och rättvisa i handelsförbindelserna mellan jordbrukare och köpare i hela leveranskedjan, bör medlemsstaterna kunna erkänna producentorganisationer som eftersträvar specifika mål genom att använda frivilliga begrepp för kommersiella arrangemang, såsom *rättvis* eller *skälig* eller begrepp med motsvarande betydelse samt begreppet *kort leveranskedja*.

(12) För att säkerställa en skälig levnadsstandard för jordbrukare, stärka deras förhandlingsposition gentemot bearbetningsföretag och andra aktörer i leveranskedjan samt göra fördelningen av mervärde i leveranskedjan rättvisare, bör möjligheten att förhandla om avtalsvillkor för medlemmarnas räkning, för hela eller delar av produktionen, utvidgas till att omfatta icke erkända producentorganisationer, inklusive kooperativ eller andra motsvarande juridiska former som är erkända enligt nationell rätt, förutsatt att de uppfyller de kriterier för erkännande som fastställts på unionsnivå och bedriver den verksamhet som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013, inbegripet koncentration av utbudet och utsläppande av sina medlemmars produkter på marknaden. För att säkerställa likabehandling av medlemmar i erkända och icke erkända producentorganisationer bör den möjligheten omfattas av lämpliga begränsningar. I synnerhet bör den utvidgas till att enbart omfatta icke erkända producentorganisationer som har lämnat in en ansökan om erkännande till en medlemsstat, inom fyra månader från det att ansökan lämnades in, eller, om den medlemsstaten inte fattar något beslut inom den perioden, inom fem år från den dag då deras ansökan lämnades in, såvida inte medlemsstaten under tiden vägrar erkännande.

(13) För att stärka erkända producentorganisationers förhandlingsposition och säkerställa en hållbar utveckling av jordbruksproduktionen bör erkända sammanslutningar av producentorganisationer få förhandla om avtalsvillkor för sina medlemmars räkning, inklusive pris, för produkter som produceras av några av eller alla deras medlemmar även om de inte själva bedriver någon verklig ekonomisk verksamhet, förutsatt att deras medlemmar bedriver en verklig ekonomisk verksamhet. Denna möjlighet bör tillåtas på villkor att de organisationer som är medlemmar i dessa anslutningar inte också är medlemmar i någon annan sammanslutning av producentorganisationer och att volymen av den produkt som omfattas av dessa sammanslutningars verksamheter inte överstiger 36 % av den sammanlagda nationella produktionen av den produkten i den berörda medlemsstaten. För att upprätthålla en effektiv konkurrens på marknaden bör erkända sammanslutningar av producentorganisationer inte heller få förhandla om avtalsvillkor om dessa sammanslutningar omfattar icke erkända producentorganisationer.

(14) Enligt producentorganisationernas stadgar ska medlemmarna begränsa medlemskapet till en producentorganisation för en viss produkt för att skapa stabilitet för producentorganisationen, förhindra opportunistiskt beteende från medlemmarnas sida genom att begränsa möjligheten för dem att fritt placera sina kvantiteter hos olika producentorganisationer samt upprätthålla samstämmighet i representationen av medlemmarna. Samtidigt bör det vara möjligt för en producent att vara medlem i olika producentorganisationer om den berörda produkten är en annan produkt från jordbruksföretaget. Det är därför lämpligt att klargöra att flera medlemskap är möjliga i vederbörligen motiverade fall, förutsatt att produkterna skiljer sig tillräckligt mycket åt, med beaktande av bland annat deras särskilda egenskaper eller olika avsedda slutliga användning

(15) För att hindra köpare från att undergräva producentorganisationernas förhandlingsposition bör lämpliga skyddsåtgärder fastställas för kontakter mellan köpare och medlemmar i sådana producentorganisationer. Även om köpare kan kontakta medlemmar i producentorganisationer bör kontakten med dessa medlemmar inte undergräva producentorganisationernas mål eller koncentrationen av utbudet och utsläppandet av produkter på marknaden, i synnerhet om sådan direktkontakt med medlemmar i producentorganisationer används för att kringgå producentorganisationernas gemensamma strategi.

(16) För att förbättra mjölkproducenternas ställning, särskilt genom att stärka deras producentorganisationer, är det lämpligt att anpassa reglerna om producentorganisationernas stadgar och utvidga tillämpningen av dessa regler till producentorganisationer inom mjölksektorn, och därigenom förbättra det demokratiska funktionssättet och insynen.

(17) Branschorganisationer spelar en viktig roll när det gäller att underlätta dialoger mellan aktörer i leveranskedjan och främja bästa praxis, marknadsinsyn, stabilitet och rättvisa i handelsförbindelserna mellan jordbrukare och köpare i hela leveranskedjan. Det är därför lämpligt att lägga till främjande av initiativ för användning av frivilliga begrepp för kommersiella arrangemang, såsom *rättvis*, *skälig* eller begrepp med motsvarande betydelse samt begreppet *kort leveranskedja*, i förteckningen över mål som en erkänd branschorganisation kan eftersträva.

(18) Vissa medlemsstater kräver att alla leveranser av jordbruksprodukter på deras territorium omfattas av skriftliga avtal mellan de berörda parterna. Om en medlemsstat inte utnyttjar den möjligheten kan jordbrukare, producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer begära att skriftliga avtal används. Det kan dock vara svårt för jordbrukare och deras sammanslutningar att begära detta, på grund av deras svagare förhandlingsposition och rädslan för kommersiella repressalier från köparen. För att öka förtroendet, insynen och effektiviteten i leveranskedjan bör jordbrukare, som arbetar alldeles i början av jordbruks- och livsmedelskedjan, och deras sammanslutningar, producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer åtnjuta fördelen av skriftliga avtal. Skriftliga avtal bör därför krävas när leveranser av jordbruksprodukter görs av jordbrukare som producerar dessa produkter från jorden, oberoende av om jord eller andra odlingssubstrat används i produktionsmetoderna, till exempel i växthus, eller från djurhållning på jordbruksföretagen och när de bearbetar dessa primära jordbruksprodukter. Leveranser av sådana produkter som görs av sammanslutningar av jordbrukare, producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer, som bearbetar eller saluför sådana produkter för jordbrukares räkning, bör också omfattas av ett skriftligt avtal.

(19) För att bättre kunna ta hänsyn till marknadssignaler och förbättra prisöverföringar bör medlemsstaterna kunna kräva att skriftliga avtal om leverans av jordbruksprodukter används, inbegripet leveranser från eller till andra aktörer i livsmedelskedjan, samt kräva att köpare använder sig av skriftliga anbud om avtal om leverans av jordbruksprodukter.

(20) För enkelhetens skull och för att minska transaktionskostnaderna bör denna förordning innehålla vissa undantag från kravet på användning av skriftliga avtal eller skriftliga anbud om avtal och ge medlemsstaterna möjlighet att undanta vissa leveranser från kravet på användning av skriftliga avtal eller skriftliga anbud om avtal. Jordbrukare och deras sammanslutningar bör dock behålla rätten att begära ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal där denna skyldighet saknas. För att bevara producentorganisationernas och kooperativens roll när det gäller att främja kollektiva strategier och maximera mervärdet för medlemmarna, och därigenom stärka jordbrukarnas ställning i försörjningskedjan, bör ett skriftligt avtal inte krävas för medlemmarnas leveranser till sin producentorganisation eller sitt kooperativ, förutsatt att den berörda producentorganisationens eller det berörda kooperativets stadgar föreskriver insynsvänliga och förutsägbara regler för prisöverföring, med beaktande av inverkan på ersättningen till jordbrukarna.

(21) För att ge medlemsstaterna möjlighet att ta hänsyn till nationell eller regional praxis bör denna förordning tillåta medlemsstaterna att undanta produkter med säsongsvariationer i utbud eller efterfrågan eller som är lättfördärvliga, och produkter som säljs enligt en viss tradition eller sed, från kravet på användning av skriftliga avtal eller skriftliga anbud om avtal. Dessutom bör medlemsstaterna tillåtas att undanta vissa andra produkter än mjölk och mjölkprodukter från kravet att omfattas av skriftliga avtal, efter samråd med relevanta företrädare för jordbrukare eller relevanta branschorganisationer, förutsatt att effekterna i fråga om förutsägbarhet, insyn och prisöverföring uppnås på andra sätt för de berörda produkterna eller att kravet att dessa produkter ska omfattas av skriftliga avtal eller skriftliga anbud om avtal av andra motiverade skäl inte skulle vara lämpligt eller proportionerligt för dessa produkter. Denna möjlighet att undanta vissa produkter från kravet att omfattas av skriftliga avtal bör också inbegripa möjligheten att undanta vissa produkter från vissa obligatoriska delar från sådana skriftliga avtal. För att skydda jordbrukare bör de fall där sådana undantag kan beviljas tydligt anges.

(22) Kravet på användning av skriftliga avtal om leverans av jordbruksprodukter och de grundläggande villkoren för användningen av dem bör fastställas på unionsnivå, samtidigt som det säkerställs att parternas rätt att förhandla om alla delar av sina avtal inte begränsas utöver vad som är absolut nödvändigt. Medlemsstaterna bör dock inte hindras från att anta åtgärder för att bekämpa otillbörliga handelsmetoder i jordbruks- och livsmedelskedjan som inverkar negativt på jordbruksbefolkningens levnadsstandard, förutsatt att sådana åtgärder är lämpliga och proportionerliga för att säkerställa att det mål som eftersträvas uppnås samt är förenliga med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 ([8]), inbegripet dess artikel 9.

(23) För att uppmuntra parterna att nå en uppgörelse i godo vid tvister som rör ingående eller översyn av ett skriftligt avtal bör medlemsstaterna säkerställa att medlingsmekanismer eller jämförbara mekanismer finns tillgängliga för parterna. Sådana mekanismer skulle kunna omfatta befintliga mekanismer eller nya mekanismer som inrättas för detta ändamål. De kan bland annat omfatta organisationer som företräder jordbrukare, branschorganisationer, ackrediterade privata medlingstjänster eller andra oberoende tvistlösningsorgan. Dessa mekanismer bör vara opartiska och användningen av dem bör vara frivillig för avtalsparterna. Medlemsstaterna bör informera kommissionen om de mekanismer som finns på deras territorium.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 av den 17 april 2019 om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan (EUT L 111, 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(24) För att underlätta för prisöverföringsmekanismer, där det slutpris som ska betalas för leverans av jordbruksprodukter beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som anges i avtalet, bör dessa faktorer omfatta objektiva indikatorer, index och beräkningsmetoder som är lättbegripliga för parterna. För att undvika att jordbrukarna systematiskt tvingas sälja till priser som understiger deras produktionskostnader bör indikatorerna, indexen och beräkningsmetoderna för slutpriset återge förändringar av marknadsförhållanden och förändringar i relevanta delar av produktionskostnaderna för de jordbruksprodukter som levereras, vilka påverkar ersättningen till jordbrukarna.

(25) Med tanke på jordbrukarnas och deras organisationers sårbara förhandlingsposition, den senaste tidens fall av betydande volatilitet i kostnaderna för jordbruksinsatsvaror och marknadspriserna samt behovet av effektivare prisöverföring i leveranskedjan, bör avtal inom mejerisektorn med en löptid på mer än sex månader, och avtal med en löptid på mer än tolv månader inom övriga jordbrukssektorer, innehålla en revideringsklausul som kan utlösas av jordbrukarna eller deras organisationer, till exempel vid oförutsedda omständigheter, såsom extrema väderhändelser, utbrott av djursjukdomar, geopolitiska spänningar eller av något annat skäl. Denna klausul bör göra det möjligt för jordbrukarna att när som helst efter de första sex eller tolv månaderna, beroende på vad som är tillämpligt, begära en revidering av avtalets olika delar och göra det möjligt för jordbrukarna att säga upp avtalet om ingen överenskommelse kan nås. Detta bör dock inte påverka parternas rätt att förhandla om andra möjligheter till revidering av avtalet.

(26) För att öka insynen i avtalen och bidra till rättvisare handelsmetoder bör medlemsstaterna ha möjlighet att kräva registrering av skriftliga avtal om leverans av jordbruksprodukter.

(27) Vissa vertikala och horisontella samarbetsinitiativ om jordbruks- och livsmedelsprodukter som har som syfte att tillämpa krav som är strängare än de obligatoriska kraven kan ha positiva effekter på den gemensamma jordbrukspolitikens mål att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard och på målet att säkerställa hållbar utveckling i unionen. Sådana initiativ bör därför, i specifika fall, inte omfattas av tillämpningen av artikel 101.1 i EUF-fördraget.

(28) Under perioder av allvarlig obalans på marknaden kan särskilda kategorier av kollektiva åtgärder som vidtas av privata aktörer bidra till att stabilisera de berörda sektorerna. Sådana kollektiva åtgärder av privata aktörer kan till exempel bestå av återtag från marknaden eller gratisutdelning av produkter, inbegripet genom att ge dem till välgörenhetsorganisationer. För att säkerställa att privata aktörer har de medel som krävs för att vidta dessa åtgärder bör kommissionen kunna göra unionsmedel från jordbruksreserven tillgängliga för att stödja dessa åtgärder. Medlemsstaterna bör också kunna anslå kompletterande nationella medel utan dröjsmål.

(29) I dess meddelande av den 19 februari 2025 med titeln *En vision för jordbruk och livsmedel* erinrar kommissionen om att djurhållning är en viktig del av unionens jordbrukssektor, konkurrenskraft och sammanhållning. Hållbar djurhållning är avgörande för unionens ekonomi, för landsbygdsområdenas livskraft och för bevarandet av miljön och landsbygden. Unionens djurhållningssektor är särskilt sårbar för olika chocker och global konkurrens och måste uppfylla höga produktionsstandarder som inte alltid belönas av marknaden. Det är därför nödvändigt, i både unionsproducenternas och konsumenternas intresse, att erkänna köttets och köttprodukternas naturliga sammansättning. Begrepp som används för kött har ofta kulturell och historisk betydelse. Det är därför lämpligt att skydda dessa begrepp för att öka insynen på den inre marknaden när det gäller livsmedels sammansättning och dess näringsinnehåll och för att säkerställa att konsumenterna kan göra välgrundade val. En sådan tydlighet är särskilt viktig för konsumenter som är ute efter ett specifikt näringsinnehåll som traditionellt förknippas med köttprodukter. Vid tillämpningen av och inom tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1308/2013 bör med *kött* därför avses ätbara delar av djur.

(30) När det gäller jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget samt livsmedelsprodukter som inte förtecknas i den bilagan bör dessutom vissa begrepp förbehållas produkter som framställts av kött, utan att det påverkar tekniska processer som används i produktionen och som inte syftar till att helt eller delvis ersätta kött eller någon köttbeståndsdel, eller, för produkter som har ett namn där dessa begrepp används tillsammans med ett eller flera ord för att beteckna den djurart som en jordbruksprodukt kommer ifrån, utan att det påverkar användningen av dessa begrepp för fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt definitionen i unionens lagstiftningsakter om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter. För att ta hänsyn till att det finns vissa produkter som inte framställts av kött och vars exakta beskaffenhet är uppenbar på grund av en etablerad långvarig användning och inte skapar förvirring hos konsumenten, bör en befogenhet för kommissionen läggas till i artikel 78.3 i förordning (EU) nr 1308/2013 att upprätta en förteckning över namn för vilka det skulle vara tillåtet att använda ett köttnamn ensamt eller tillsammans med andra ord, med beaktande av hur begreppen används på olika språk.

(31) För att göra det möjligt för sockerbetsodlare att dra nytta av den ökade insynen i avtal och för att säkerställa en harmoniserad avtalsram, samtidigt som hänsyn tas till sockerbetssektorns särdrag, bör köpevillkoren i avtal om leverans av sockerbetor anpassas till villkoren för användning av skriftliga avtal inom andra jordbrukssektorer.

(32) Förordning (EU) nr 1308/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(33) För att stärka jordbrukarnas ställning i livsmedelsförsörjningskedjan bör vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 ([9]) ändras vad gäller de interventionstyper som förekommer i vissa sektorer. Syftet med dessa ändringar är att ge jordbrukare incitament att bli eller att förbli medlemmar i producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013, med tanke på den positiva roll som producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer spelar när det gäller att stärka producenters förhandlingsposition. För att också säkerställa effektivare och mer riktat stöd till producentorganisationer genom de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) bör det föreskrivas en möjlighet att öka det ekonomiska stödet från unionen till operativa program i vissa sektorer.

(34) I vissa medlemsstater ligger värdet av den frukt- och grönsaksproduktion som saluförs av producentorganisationer jämfört med det totala värdet av frukt- och grönsaksproduktionen fortfarande betydligt under unionsgenomsnittet. Bland de ekonomiska incitament som finns tillgängliga kan medlemsstaterna redan ge nationellt ekonomiskt stöd enligt artikel 53 i förordning (EU) 2021/2115 till producentorganisationer som är belägna i vissa regioner där andelen organiserade producenter ligger betydligt under unionsgenomsnittet. För att öka konkurrenskraften, stärka jordbrukarnas ställning i värdekedjan och inrätta nya producentorganisationer bör ett ekonomiskt incitament i form av en ökning med 10 % av det ekonomiska stödet från unionen beviljas producentorganisationer i medlemsstater där andelen organiserade producenter har varit lägre än 10 % under tre år i rad före genomförandet av det operativa programmet i fråga.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

(35) För att främja generationsskifte inom jordbrukssektorn och uppmuntra nya producenter att ansluta sig till producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker och inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115, bör ett incitament beviljas unga jordbrukare och nya jordbrukare som ansluter sig till en producentorganisation som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013. Det bör särskilt vara möjligt att öka det ekonomiska stödet från unionen för utgifter som rör investeringar som görs i anläggningar tillhörande unga jordbrukare eller nya jordbrukare som ansluter sig till en erkänd producentorganisation för första gången med 20 procentenheter.

(36) Med tanke på de senaste årens återkommande ogynnsamma väderförhållanden, naturkatastrofer, växtsjukdomar och skadedjursangrepp har det visat sig vara användbart för producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer att kunna omfördela medel, inklusive ekonomiskt stöd från unionen inom driftsfonden, till interventioner som krävs för att hantera konsekvenserna av sådana händelser. Det är därför nödvändigt att föreskriva en möjlighet att, på vissa villkor, öka det ekonomiska stöd från unionen som fastställs i artiklarna 52.1, 62, 65.1 och 68 i förordning (EU) 2021/2115 från 50 % till 70 % av de faktiska verkställda utgifterna.

(37) För att stödja upprättandet av interventionstyper inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 bör medlemsstaterna från och med den 1 januari 2025 medges ytterligare flexibilitet i anpassningen av tilldelningen av medel till dessa sektorer. Medlemsstaterna bör därför kunna använda högst 6 % av sina anslag för direktstöd, efter att ha bedömt konsekvenserna för inkomststödnivån.

(38) Förordning (EU) 2021/2115 bör därför ändras i enlighet med detta.

(39) För att säkerställa att unionsmedel från jordbruksreserven kan göras tillgängliga för medlemsstater som vill stödja kollektiva åtgärder som vidtas av privata aktörer under perioder av allvarlig obalans på marknaden, bör möjligheten att använda jordbruksreserven utvidgas till att omfatta stöd till kollektiva åtgärder när kommissionen beslutar att konkurrensreglerna inte är tillämpliga på dessa åtgärder.

(40) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 ([10]) bör därför ändras i enlighet med detta.

(41) För att ge marknadsaktörerna tid att anpassa sig och för att göra det möjligt för kommissionen att bedöma befintliga nationella system och metoder bör tillämpningen av reglerna om reservation av de frivilliga begreppen *rättvis* och *skälig* och begrepp med motsvarande betydelse samt begreppet *korta leveranskedjor* skjutas upp till två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. För att aktörerna ska kunna anpassa sina avtalsförhållanden till de nya reglerna om skriftliga avtal och för att producentorganisationerna inom mjölksektorn ska kunna anpassa sina stadgar bör på samma sätt tillämpningen av dessa regler skjutas upp till två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. För att marknadsaktörerna ska kunna anpassa och justera sina marknadsföringsstrategier bör dessutom tillämpningen av definitionerna och de förbehållna beteckningarna för kött och köttprodukter skjutas upp till tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. Produkter som har producerats eller importerats i enlighet med de bestämmelser som var tillämpliga före den dag då de nya reglerna börjar gälla bör dock få fortsätta att saluföras under en period på högst sex år från den dagen för denna förordnings ikraftträdande eller tills den dag då lagren är uttömda, beroende på vilket som inträffar först.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1308/2013

Förordning (EU) nr 1308/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 75.3 ska led j ersättas med följande:

”j) Produktionsplats och/eller ursprung.”

2. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Alla sektorer där ätbara delar av djur produceras, särskilt sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött samt fjäderfäkött.”

ii) Led d ska utgå.

b) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller del Ia punkt 3 i bilaga VII ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att komplettera denna förordning genom att bevilja undantag för att tillåta användning av beteckningar som är förbehållna produkter som framställts av kött för andra produkter vars exakta beskaffenhet är uppenbar på grund av en etablerad långvarig användning och inte kan skapa förvirring hos konsumenten.”

3. I del II avdelning II kapitel I avsnitt 1 ska följande underavsnitt införas:

”Underavsnitt 3a

Användning av frivilliga begrepp för produkter inom alla sektorer som förtecknas i artikel 1.2

Artikel 88a

Frivilliga begrepp för kommersiella arrangemang

1. Begreppen *rättvis* och *skälig* och begrepp med motsvarande betydelse får användas ensamma eller i kombination med andra begrepp i märkningen av, presentationen av, reklammaterialet för eller handelsdokumenten relaterade till en produkt från de sektorer som förtecknas i artikel 1.2 som släpps ut på marknaden förutsatt att dessa begrepp används för att informera köpare om befintliga former för organiseringen av produktion, distribution eller utsläppande på marknaden som syftar till att säkerställa åtminstone följande:

a) Stabilitet, inbegripet genom avtalen mellan producenterna och köpare, insyn i förbindelserna mellan jordbrukare och köpare i hela leveranskedjan, och insyn i informationen om deltagande jordbrukare.

b) Ett pris för sina produkter som de deltagande jordbrukarna anser vara skäligt och lönsamt.

c) Kollektiva initiativ för att uppnå ett eller flera av FN:s mål för hållbar utveckling som i synnerhet bidrar till landsbygdssamhällenas utveckling, särskilt genom att främja demokratiskt styrda kollektiva jordbrukarorganisationer.

Vid tillämpning av led b i första stycket får det vid prissättningen tas hänsyn till relevanta tillgängliga uppgifter om produktionskostnader.

2. Begreppet *kort leveranskedja* får användas ensamt eller i kombination med andra begrepp i märkningen av, presentationen av, reklammaterialet för eller handelsdokumenten relaterade till en produkt från de sektorer som förtecknas i artikel 1.2 som släpps ut på marknaden förutsatt att konsumenterna enkelt kan identifiera de deltagande jordbrukarnas jordbruksföretag där råvaran producerades, och begreppet används för att informera köpare om befintliga former för organiseringen av produktion, distribution eller utsläppande på marknaden som säkerställer följande:

a) En direkt koppling mellan jordbrukaren och slutkonsumenten av produkten, när så är lämpligt med en mellanhand.

b) En nära koppling mellan jordbrukaren och slutkonsumenten av produkten, med ett begränsat antal mellanhänder, och där jordbrukaren, mellanhänderna och slutkonsumenten av produkten befinner sig i geografisk närhet till varandra.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att ändra denna förordning genom att lägga till begrepp i punkt 1 i denna artikel som motsvarar begreppen *rättvis* och *skälig*, när sådana motsvarande begrepp används på marknaden för att informera köpare om de kommersiella arrangemang som avses i punkt 1 i denna artikel, och för att komplettera denna förordning genom att fastställa ytterligare regler eller specificera villkoren för tillämpningen av punkterna 1 och 2 i denna artikel, med beaktande av relevanta internationella standarder och tillhörande ordningar för kvalitetscertifiering.

4. Medlemsstaterna får anta eller behålla nationella regler om villkor utöver de som anges i punkt 1 a, b och c och i punkt 2 a och b, för användningen av de begrepp som avses i dessa punkter. Sådana regler får inte förbjuda, begränsa eller hindra användningen av de begrepp som anges i dessa punkter för produkter som lagligen produceras eller saluförs i en annan medlemsstat med de begrepp som avses i dessa punkter.

5. Denna artikel ska inte påverka reglerna i förordning (EU) nr 1169/2011.”

4. Artikel 148 ska ersättas med följande:

”*Artikel 148*

Avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Leveranser i unionen av mjölk och mjölkprodukter från jordbrukare, inbegripet sammanslutningar av jordbrukare, eller från producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer till bearbetningsföretag, uppköpare, distributörer eller detaljhandlare ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan dessa parter.

Skyldigheten enligt första stycket gäller endast

a) jordbrukare som producerar obehandlad mjölk på sina jordbruksföretag eller bearbetar den obehandlade mjölk som producerats på jordbruksföretagen till mjölk och mjölkprodukter,

b) sammanslutningar av jordbrukare, producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer som bearbetar eller saluför produkter som avses i led a.

Det skriftliga avtalet ska uppfylla de villkor som fastställs i punkterna 4 och 8.

Efter samråd med de relevanta företrädare för jordbrukare eller branschorganisationer som erkänts i enlighet med artikel 163.1 får medlemsstaterna besluta att det inte ska vara obligatoriskt att inkludera indikatorer, index eller beräkningsmetoder för slutpriset som avses i punkt 4 c i andra strecksatsen i den här artikeln och att leveransen inte ska omfattas av kraven i punkt 4 c iii avseende en revideringsklausul om effekterna i fråga om förutsägbarhet, insyn och prisöverföring kan uppnås på annat sätt för den berörda mjölken eller de berörda mjölkprodukterna, eller att skyldigheten att inkludera de inslag som avses i punkt 4 c i andra strecksatsen i den här artikeln och punkt 4 c iii i denna artikel avseende en revideringsklausul av andra motiverade skäl inte är lämplig eller proportionerlig för dessa produkter.

Vid tillämpning av denna artikel avses med *uppköpare* ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan uppköpare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, eller till en annan uppköpare, och där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

2. Medlemsstaterna får också besluta att

a) leveranser av mjölk och mjölkprodukter från eller till aktörer som inte omfattas av punkt 1 ska omfattas av ett skriftligt avtal,

b) ett skriftligt anbud om ett avtal om leverans av mjölk och mjölkprodukter ska vara obligatoriskt.

När det gäller skriftliga anbud om avtal som avses i led b i första stycket i denna punkt får den berörda medlemsstaten besluta att ett sådant anbud ska göras antingen av de första köparna av mjölk och mjölkprodukter, eller av jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer.

Avtal enligt led a i första stycket i denna punkt eller anbud om avtal enligt led b i första stycket i denna punkt ska uppfylla de villkor som fastställs i punkterna 4 och 8.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlingsmekanismer eller jämförbara mekanismer, inbegripet befintliga mekanismer, finns tillgängliga för de avtalsslutande parterna. Sådana mekanismer ska vara frivilliga för avtalsparterna och opartiska för de fall där det inte finns något ömsesidigt godtagbart avtal enligt punkterna 1 och 2 eller, om det finns ett avtal enligt punkterna 1 och 2, för revidering av det avtalet. Dessa mekanismer får inbegripa företrädare för jordbrukarorganisationer.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de mekanismer som avses i första stycket i denna punkt som finns tillgängliga på deras territorium.

4. Det avtal eller det anbud om avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftligt, inbegripet i elektronisk form, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

— vara statiskt och anges i avtalet, eller

— beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, vilka ska omfatta objektiva indikatorer, index och beräkningsmetoder för slutpriset, som är lättillgängliga och begripliga och som återger förändringar av marknadsförhållanden och förändringar i relevanta delar av produktionskostnaderna som påverkar ersättningen till jordbrukarna, levererad mängd mjölk och kvaliteten på eller sammansättningen av den mjölk eller de mjölkprodukter som levereras. För detta får medlemsstaterna fastställa indikatorer, som får offentliggöras online för användning i avtal, i enlighet med objektiva kriterier och på grundval av undersökningar om produktionen och livsmedelsförsörjningskedjan, eller med beaktande av objektiva uppgifter från källor såsom branschorganisationer, observationsgruppen för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i EU eller relevanta objektiva uppgifter som finns tillgängliga. Avtalsparterna ska vara fria att hänvisa till dessa indikatorer eller andra indikatorer.

ii) Den volym obehandlad mjölk eller kvaliteten på och mängden av den mjölk eller de mjölkprodukter som ska levereras samt tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla en uppsägningsklausul och, om minimiperioden för avtalet är längre än sex månader, en revideringsklausul som kan utlösas av jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden, inbegripet tillämpningen av eventuella nedsättningar som överenskommits mellan parterna.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av mjölk eller mjölkprodukter.

vi) Regler som är tillämpliga vid force majeure.

5. Genom undantag från punkterna 1 och 2 ska ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal inte krävas i följande fall:

a) Mjölken eller mjölkprodukterna levereras från en medlem i en producentorganisation eller ett kooperativ till den producentorganisation eller det kooperativ som medlemmen tillhör, förutsatt att producentorganisationens eller kooperativets stadgar eller de regler och beslut som fastställts i eller följer av dessa stadgar föreskriver insynsvänliga och demokratiskt beslutade, på förhand kända, regler för metoder för fastställande av priset på den mjölk eller de mjölkprodukter som levereras av dessa medlemmar, med beaktande av inverkan på ersättningen till jordbrukarna, samt betalningsfrister och betalningsförfaranden.

b) Leveransen är gratis eller sker i samband med bortskaffande av mjölk eller mjölkprodukter som inte längre lämpar sig för försäljning.

6. Medlemsstaterna får besluta att ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal inte ska krävas i ett eller flera av följande fall:

a) Den första köparen av mjölken eller mjölkprodukterna är ett mikroföretag eller ett litet företag i den mening som avses i rekommendation 2003/361/EG.

b) Det totala värdet av den eller de leveranser som parterna kommit överens om överstiger inte en högsta gräns som ska fastställas av den berörda medlemsstaten och som inte får vara högre än 10 000 EUR.

c) Ingåendet av avtalet och betalningen av mjölken eller mjölkprodukterna sker vid leveranstillfället.

d) Leveransen gäller mjölk eller mjölkprodukter med säsongsvariationer i utbud eller efterfrågan eller som är lättfördärvliga.

e) Leveransen gäller mjölk eller mjölkprodukter som säljs enligt en viss tradition eller sed.

7. Om ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal inte krävs, enligt punkt 5 b eller 6, får en jordbrukare, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer kräva att leveranser till ett bearbetningsföretag, en distributör, en återförsäljare eller en uppsamlare av mjölk eller mjölkprodukter ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna eller av ett skriftligt anbud om avtal. Detta avtal eller anbud om avtal ska uppfylla de villkor som fastställs i punkt 4 och punkt 8 första stycket.

8. Alla delar av avtal om leverans av mjölk eller mjölkprodukter som ingås mellan jordbrukare, inbegripet sammanslutningar av jordbrukare, eller producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer och uppköpare, bearbetningsföretag, distributörer eller detaljhandlare, inbegripet de delar och deras ingående element som avses i punkt 4 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Medlemsstaterna får fastställa ett eller flera av följande villkor:

a) För de skriftliga avtal som avses i punkt 1:

   i) En skyldighet för parterna att komma överens om ett förhållande mellan en viss levererad mängd mjölk eller mjölkprodukter och det pris som ska betalas för leveransen.

   ii) En minimiperiod, som ska vara minst sex månader och som inte får försämra den inre marknadens funktion.

b) För de skriftliga anbud om avtal som avses i punkt 2 första stycket b en skyldighet att det skriftliga anbudet om avtal ska omfatta en minimiperiod för avtalet som fastställs i nationell rätt, men som ska vara minst sex månader och som inte får försämra den inre marknadens funktion.

   Jordbrukare, inbegripet sammanslutningar av jordbrukare, eller producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer får skriftligen frånsäga sig den minimiperiod som fastställts av medlemsstaterna enligt andra stycket.

9. Medlemsstaterna får kräva att köparen av mjölk eller mjölkprodukter registrerar de skriftliga avtal som avses i punkt 1 om leverans av mjölken eller mjölkprodukterna från jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer till en uppköpare, ett bearbetningsföretag, en distributör eller en detaljhandlare på deras territorium.

10. De medlemsstater som utnyttjar de möjligheter som anges i punkterna 1, 2, 6, 8 och 9 ska underrätta kommissionen om hur dessa möjligheter tillämpas.

11. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av punkterna 4 och 5 i denna artikel och de åtgärder som rör de underrättelser som medlemsstaterna ska lämna i enlighet med punkt 10 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.”

5. I artikel 149.2 ska led c ersättas med följande:

”c) under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda för en viss producentorganisation:

i) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar överstiger inte 7 % av unionens sammanlagda produktion,

ii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som produceras i en viss medlemsstat överstiger inte 36 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion, och

iii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som levereras i en viss medlemsstat överstiger inte 36 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion,”.

6. Artikel 152 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) är sammansatta av producenter inom en specifik sektor som förtecknas i artikel 1.2 och kontrolleras av jordbrukarmedlemmar som producerar jordbruksprodukter från jorden eller från djurhållning, i enlighet med artikel 153.2 c; ett erkännande får beviljas för en eller flera specifika sektorer enligt förteckningen i artikel 1.2, förutsatt att producentorganisationen uppfyller villkoren för erkännande av samtliga dessa.

Medlemsstaterna får besluta att jordbrukarmedlemmarnas kontroll enligt denna punkt kan utövas av sammanslutningar av jordbrukare som producerar jordbruksprodukter från jorden eller från djurhållning, förutsatt att sådana sammanslutningar kontrolleras av dessa jordbrukare,”.

ii) I led b ska den inledande frasen ersättas med följande:

”b) har bildats på initiativ av jordbrukare som producerar jordbruksprodukter från jorden eller från djurhållning och bedriver minst en av följande verksamheter:”

iii) Led c vi ska ersättas med följande:

”vi) Att främja och tillhandahålla tekniskt stöd för användningen av produktionsstandarder, att förbättra produktkvaliteten, utveckla produkter som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning eller som omfattas av en nationell kvalitetsmärkning, och att genomföra initiativ som främjar korta leveranskedjor eller användningen av de frivilliga begrepp som avses i artikel 88a.”

b) I punkt 1a ska första stycket ersättas med följande:

”1a. Med avvikelse från artikel 101.1 i EUF-fördraget får en producentorganisation som är erkänd enligt punkt 1 i den här artikeln, eller en producentorganisation, inklusive ett kooperativ eller en annan motsvarande juridisk form som är erkänd i nationell rätt, som har ansökt om erkännande och ännu inte har erkänts som en producentorganisation av en medlemsstat, förutsatt att den uppfyller kraven i punkt 1 i den här artikeln och i artikel 154 i denna förordning, planera produktionen, optimera produktionskostnaderna, släppa ut produkter på marknaden och förhandla om avtal avseende leveransen av jordbruksprodukter för sina medlemmars räkning, för hela eller en del av deras sammanlagda produktion. En sådan producentorganisation får utnyttja detta undantag inom den period som anges i artikel 154.4 a i denna förordning eller, om medlemsstaten inte har fattat något beslut om ansökan om erkännande vid utgången av den perioden, inom en period på fem år från den dag då ansökan om erkännande lämnades in, såvida inte den berörda medlemsstaten har beslutat att avslå erkännande.”

c) I punkt 1b ska följande stycke införas efter första stycket:

”När en sammanslutning av producentorganisationer som är erkänd enligt artikel 156.1 inte uppfyller de villkor som anges i punkt 1a andra stycket a och b i den här artikeln men dess medlemmar uppfyller dessa villkor, får den också utföra de verksamheter som avses i punkt 1a första stycket i den här artikeln, förutsatt att

a) medlemmarna är erkända i enlighet med punkt 1 i den här artikeln,

b) medlemmarna inte är medlemmar i någon annan erkänd sammanslutning av producentorganisationer när det gäller produkter som omfattas av de verksamheter som avses i punkt 1a första stycket i den här artikeln, och

c) volymen av den produkt som omfattas av de verksamheter som avses i punkt 1a första stycket i den här artikeln inte överstiger 36 % av den sammanlagda nationella produktionen av den produkten i den berörda medlemsstaten.”

7. Artikel 153 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) endast tillhöra en producentorganisation för en viss produkt från jordbruksföretaget, där en viss produkt avser produkter som skiljer sig tillräckligt mycket åt, framför allt på grund av deras egenskaper eller avsedd slutlig användning.

Medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om producentmedlemmarna har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden.”

b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Regler som gör det möjligt för de jordbrukarmedlemmar som producerar jordbruksprodukter från jorden eller från djurhållning att på ett demokratiskt sätt kontrollera sin organisation och dess beslut samt dess räkenskaper och budgetar.”

c) Punkt 2a ska ersättas med följande:

”2a. Stadgarna för en producentorganisation får fastställa en möjlighet för medlemmarna att ha direktkontakt med köparna, förutsatt att sådan direktkontakt inte äventyrar producentorganisationens mål, inbegripet producentorganisationens koncentration av utbudet och utsläppande av produkter på marknaden. Koncentrationen av utbudet och utsläppandet av produkter på marknaden ska anses vara säkerställda om väsentliga inslag i försäljningen såsom pris, kvalitet och volym förhandlas fram och fastställs av producentorganisationen. Stadgarna för en producentorganisation som tillåter direktkontakt mellan medlemmar och köpare får innehålla interna mekanismer för kontroll och förebyggande för att säkerställa att sådan kontakt inte inverkar negativt på producentorganisationens mål, inbegripet koncentrationen av utbudet.”

d) Punkt 3 ska utgå.

8. I artikel 157.1 c ska följande led läggas till:

”xvii) Att främja användningen av de frivilliga begrepp som anges i artikel 88a.”

9. Artikel 168 ska ersättas med följande:

”*Artikel 168*

Avtalsförhållanden

1. Leveranser i unionen av jordbruksprodukter inom en sektor som förtecknas i artikel 1.2, förutom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och sockersektorn, från jordbrukare, inbegripet sammanslutningar av jordbrukare, eller från producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer, till bearbetningsföretag, distributörer eller detaljhandlare, ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan de berörda parterna.

Skyldigheten enligt första stycket gäller endast

a) jordbrukare som producerar jordbruksprodukter från jorden eller från djurhållning eller bearbetar sådana produkter som producerats på deras jordbruksföretag,

b) sammanslutningar av jordbrukare, producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer som bearbetar eller saluför produkter som avses i led a.

Det skriftliga avtalet ska uppfylla de villkor som fastställs i punkterna 4 och 8.

2. Medlemsstaterna får också besluta att

a) leverans av jordbruksprodukter från eller till aktörer som inte omfattas av punkt 1 ska omfattas av ett skriftligt avtal,

b) ett skriftligt anbud om avtal om leverans av jordbruksprodukter ska vara obligatoriskt.

När det gäller skriftliga anbud om avtal som avses i led b i första stycket i denna punkt får den berörda medlemsstaten besluta att ett sådant anbud ska göras antingen av de första köparna av jordbruksprodukter, eller av jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer.

Avtal enligt led a i första stycket i denna punkt eller anbud om avtal enligt led b i första stycket i denna punkt ska uppfylla de villkor som fastställs i punkterna 4 och 8.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlingsmekanismer eller jämförbara mekanismer, inbegripet befintliga mekanismer, finns tillgängliga för de avtalsslutande parterna. Sådana mekanismer ska vara frivilliga för avtalsparterna och opartiska för de fall där det inte finns något ömsesidigt godtagbart avtal enligt punkterna 1 och 2 eller, om det finns ett avtal enligt punkterna 1 och 2, för revidering av det avtalet. Dessa mekanismer får inbegripa företrädare för jordbrukarorganisationer.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de mekanismer som avses i första stycket i denna punkt som finns tillgängliga på deras territorium.

4. Det avtal eller det anbud om avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftligt, inbegripet i elektronisk form, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

— vara statiskt och anges i avtalet, eller

— beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, vilka ska omfatta objektiva indikatorer, index och beräkningsmetoder för slutpriset, som är lättillgängliga och begripliga och som återger förändringar av marknadsförhållanden och förändringar i relevanta delar av produktionskostnaderna som påverkar ersättningen till jordbrukarna, levererade kvantiteter och kvaliteten på eller sammansättningen av de jordbruksprodukter som levereras. För detta får medlemsstaterna fastställa indikatorer, som får offentliggöras online för användning i avtal i enlighet med objektiva kriterier och på grundval av undersökningar om produktionen och livsmedelsförsörjningskedjan, eller med beaktande av objektiva uppgifter från källor såsom branschorganisationer, observationsgruppen för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i EU eller relevanta objektiva uppgifter som finns tillgängliga. Avtalsparterna ska vara fria att hänvisa till dessa indikatorer eller andra indikatorer som de anser vara relevanta.

ii) Kvantiteten och kvaliteten på de berörda jordbruksprodukter som kan eller måste levereras, liksom tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla en uppsägningsklausul och, om minimiperioden för avtalet är längre än tolv månader, en revideringsklausul som kan utlösas av jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden, inbegripet tillämpningen av eventuella nedsättningar som överenskommits mellan parterna.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av jordbruksprodukterna.

vi) Regler som är tillämpliga vid force majeure.

5. Genom undantag från punkterna 1 och 2 ska ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal inte krävas i följande fall:

a) Jordbruksprodukterna levereras från en medlem i en producentorganisation eller ett kooperativ till den producentorganisation eller det kooperativ som medlemmen tillhör, förutsatt att producentorganisationens eller kooperativets stadgar eller de regler och beslut som fastställts i eller följer av dessa stadgar föreskriver transparenta och demokratiskt beslutade, på förhand kända, regler för metoder för fastställande av priset på de produkter som levereras av dessa medlemmar, med beaktande av inverkan på ersättningen till jordbrukarna samt betalningsfrister och betalningsförfaranden.

b) Leveransen är gratis eller sker i samband med bortskaffande av produkter som inte längre lämpar sig för försäljning.

6. Medlemsstaterna får besluta att ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal inte ska krävas i ett eller flera av följande fall:

a) Den första köparen av jordbruksprodukterna är ett mikroföretag eller ett litet företag i den mening som avses i rekommendation 2003/361/EG.

b) Det totala värdet av den eller de leveranser som parterna kommit överens om överstiger inte en högsta gräns som ska fastställas av den berörda medlemsstaten och som inte får vara högre än 10 000 EUR.

c) Leveransen och betalningen av jordbruksprodukterna sker samtidigt eller, av motiverade skäl, senast inom tre arbetsdagar.

d) Leveransen gäller jordbruksprodukter med säsongsvariationer i utbud eller efterfrågan eller som är lättfördärvliga.

e) Leveransen gäller jordbruksprodukter som säljs enligt en viss tradition eller sed.

f) Leveransen gäller jordbruksprodukter för vilka medlemsstaten, efter samråd med relevanta företrädare för jordbrukare, eller med branschorganisationer som erkänts för de relevanta sektorerna i enlighet med artikel 158.1, anser att effekterna i fråga om den förutsägbarhet, insyn och prisöverföring som eftersträvas i punkterna 1 och 4 i denna artikel har uppnåtts för dessa produkter, eller att skyldigheten att ha skriftliga avtal eller skriftliga anbud om avtal inte skulle vara lämplig eller proportionerlig för dessa produkter av andra motiverade skäl.

7. Om ett skriftligt avtal eller ett skriftligt anbud om avtal inte krävs enligt punkt 5 b eller 6, får en jordbrukare, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer kräva att leveranser av jordbruksprodukter till ett bearbetningsföretag, en distributör eller en detaljhandlare ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna eller av ett skriftligt anbud om avtal. Detta avtal eller anbud om avtal ska uppfylla de villkor som fastställs i punkt 4 och punkt 8 första stycket.

8. Alla delar av avtal om leverans av jordbruksprodukter som ingås mellan jordbrukare, inbegripet sammanslutningar av jordbrukare, eller producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer och bearbetningsföretag, distributörer eller detaljhandlare, inbegripet de delar och deras element som avses i punkt 4 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Medlemsstaterna får fastställa ett eller flera av följande villkor:

a) För de skriftliga avtal som avses i punkt 1:

   i) En skyldighet för parterna att komma överens om ett förhållande mellan en viss kvantitet levererade jordbruksprodukter och det pris som ska betalas för leveransen.

   ii) En minimiperiod som ska vara minst sex månader och som inte får försämra den inre marknadens funktion.

b) För de skriftliga anbud om avtal som avses i punkt 2 första stycket b, en skyldighet att det skriftliga anbudet om avtal ska omfatta en minimiperiod för avtalet som fastställs i nationell rätt, men som ska vara minst sex månader och som får inte försämra den inre marknadens funktion.

Jordbrukare, inbegripet sammanslutningar av jordbrukare, eller producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer får skriftligen frånsäga sig den minimiperiod som fastställts av medlemsstaterna enligt andra stycket.

9. Medlemsstaterna får kräva att köparen av jordbruksprodukterna registrerar de skriftliga avtal som avses i punkt 1 om leverans av de berörda jordbruksprodukterna från jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller från en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer till ett bearbetningsföretag, en distributör eller en detaljhandlare på deras territorium.

10. De medlemsstater som utnyttjar de möjligheter som anges i punkterna 2, 6, 8 och 9 ska underrätta kommissionen om hur dessa möjligheter tillämpas.

11. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av punkterna 4 och 5 i denna artikel och de åtgärder som rör de underrättelser som medlemsstaterna ska lämna i enlighet med punkt 10 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.”

10. Artikel 210a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Miljömål, inbegripet begränsning av och anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av landskap, vatten och mark, bland annat genom bevattningssystem, omställning till en cirkulär ekonomi, inbegripet minskning av matsvinn och återvinning av näringsämnen i stallgödsel till organiska gödselmedel eller energiproduktion och förebyggande och begränsande av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.”

ii) Följande led ska läggas till:

”d) Den ekonomiska lönsamheten för småbruk som huvudsakligen använder sig av familjearbetskraft med en standardintäkt enligt definitionen i artikel 2.8 i rådets förordning (EG) nr 1217/2009 (*) som inte får överstiga 100 000 EUR.

e) Att attrahera och stödja unga producenter av jordbruksprodukter.

f) Att förbättra arbetsförhållandena och säkerheten inom jordbruks- och bearbetningsverksamheten.

(*) Rådets förordning (EG) nr 1217/2009 av den 30 november 2009 om upprättandet av ett informationssystem för jordbruksföretagens hållbarhet (EUT L 328, 15.12.2009, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1217/oj).”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Från och med den 8 december 2023 får de producenter som avses i punkt 1 begära ett yttrande från kommissionen om förenligheten av de avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 vad gäller genomförandet av hållbarhetsstandarder som syftar till att bidra till ett eller flera av de mål som fastställs i punkt 3 a, b och c, med denna artikel.

Från och med den 19 augusti 2028 får de producenter som avses i punkt 1 begära ett yttrande från kommissionen om förenligheten av de avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 vad gäller genomförandet av hållbarhetsstandarder som syftar till att bidra till ett eller flera av de mål som fastställs i punkt 3 d, e och f, med denna artikel.

Kommissionen ska skicka sitt yttrande till den sökande inom fyra månader från det att den mottog en fullständig begäran.

Om kommissionen, när som helst efter utfärdandet av ett yttrande, konstaterar att de villkor som anges i punkterna 1, 3 och 7 i denna artikel inte längre är uppfyllda, ska den förklara att artikel 101.1 i EUF-fördraget i framtiden ska tillämpas på avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga och informera producenterna om detta.

Kommissionen får ändra ett yttrandes innehåll på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, särskilt om den sökande har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat yttrandet.”

11. Artikel 222.1 ska ersättas med följande:

”1. Under perioder av allvarlig obalans på marknaderna får kommissionen anta genomförandeakter som innebär att artikel 101.1 i EUF-fördraget inte ska tillämpas på avtal mellan och beslut av jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare, eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar, eller erkända producentorganisationer, sammanslutningar av erkända producentorganisationer samt erkända branschorganisationer inom någon av de sektorer som avses i artikel 1.2 i denna förordning, förutsatt att dessa avtal och beslut inte undergräver den inre marknadens funktion, enbart syftar till att stabilisera den berörda sektorn och faller under en eller flera av följande kategorier:

a) Återtag från marknaden eller gratisutdelning av produkter.

b) Förädling och bearbetning.

c) Lagring av privata aktörer.

d) Gemensam marknadsföring.

e) Överenskommelser om kvalitetskrav.

f) Gemensamma inköp av sådana insatsvaror som är nödvändiga för att förhindra spridning av skadedjur och växt- och djursjukdomar i unionen eller av sådana produktionselement som är nödvändiga för att bemöta effekterna av naturkatastrofer i unionen.

g) Tillfällig produktionsplanering med beaktande av produktionscykelns specifika art.

När kommissionen antar genomförandeakter i enlighet med första stycket i denna punkt får den besluta att göra unionsstöd från den jordbruksreserv som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2021/2116 tillgängligt för de berörda medlemsstaterna. Sådant ekonomiskt stöd ska göra det möjligt för de berörda aktörerna att utan dröjsmål genomföra dessa avtal och beslut.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som närmare anger tillämpningsområdet för undantaget i första stycket i denna punkt och, med förbehåll för punkt 3, den period för vilken undantaget gäller, samt i tillämpliga fall det belopp från jordbruksreserven som tilldelas den berörda medlemsstaten enligt andra stycket i den här punkten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.”

12. Artikel 222a.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen får besluta för vilka av de jordbrukssektorer som anges i artikel 1.2 unionens marknadsobservatorier ska inrättas. Kommissionen får göra en särskild åtskillnad mellan ekologisk och icke-ekologisk produktion inom dessa observatorier.”

13. I bilaga VII ska följande del införas:

”DEL Ia

Beteckningar på kött och köttprodukter

1. I denna del avses med *kött* ätbara delar av ett djur som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

2. I denna del avses med *köttprodukter* produkter som har framställts av kött, varvid gäller att ämnen som är nödvändiga för framställningen av dessa produkter kan tillsättas förutsatt att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta någon köttbeståndsdel. Detta påverkar inte användningen av termen kött för de produkter som omfattas av unionsrätten om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

3. När det gäller produkter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget samt livsmedelsprodukter som inte förtecknas i den bilagan, med undantag av de produkter som omfattas av unionsrätten om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, och av andra produkter som förtecknas i en delegerad akt som antagits enligt artikel 78.3 andra stycket i denna förordning, ska begreppet *kött* och följande begrepp vara förbehållna köttprodukter och produkter som har ett namn där följande begrepp används i förening med ett eller flera ord för att beteckna de djurarter som en jordbruksprodukt kommer ifrån, i alla handelsled:

a) Nötkött.

b) Kalvkött.

c) Fläskkött.

d) Fjäderfä.

e) Kyckling.

f) Kalkon.

g) Anka.

h) Gås.

i) Lamm.

j) Fårkött.

k) Får.

l) Get.

m) Ben.

n) Innerfilé.

o) Ryggbiff.

p) Flankstek.

q) Rygg.

r) Revben.

s) Bog.

t) Lägg.

u) Kotlett.

v) Vinge.

w) Bröst.

x) Lår.

y) Bringa.

z) Entrecote.

aa) T-ben.

ab) Rumpstek.

ac) Bacon.

ad) Stek.

ae) Lever.

4. I synnerhet får begreppet *kött* och de begrepp som förtecknas i punkt 3 i denna del inte användas för att beteckna livsmedel som består av, isolerats ur eller framställts från cell- eller vävnadskulturer som härrör från djur, växter, mikroorganismer, svampar eller alger i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2283 (*).

5. Begreppet *kött* och de begrepp som förtecknas i punkt 3 får användas i kombination för att beteckna köttprodukter. De får även användas i förening med ett eller flera ord för att beteckna sammansatta produkter i vilka ingen del ersätter eller är avsedd att ersätta någon köttbeståndsdel och i vilka kött utgör en väsentlig beståndsdel, antingen med avseende på kvantitet eller produktens karaktär.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2283 av den 25 november 2015 om nya livsmedel och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 och kommissionens förordning (EG) nr 1852/2001 (EUT L 327, 11.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2283/oj).”

14. Bilaga X ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna I.1 och I.2 ska ersättas med följande:

”1. Leveransavtalen ska ingås skriftligen för en bestämd kvantitet betor före dess leverans.

2. Leveransavtalen får avse flera år. Om minimiperioden för avtalet är längre än tolv månader ska avtalet innehålla en revideringsklausul som kan utlösas av jordbrukaren, inbegripet en sammanslutning av jordbrukare, eller av en producentorganisation eller en sammanslutning av producentorganisationer.”.

b) I punkt II.2 ska följande stycke läggas till:

”Priset ska beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, vilka ska omfatta objektiva indikatorer, index och beräkningsmetoder för slutpriset, som är lättillgängliga och begripliga och som återger förändringar av marknadsförhållanden och förändringar i relevanta delar av produktionskostnaderna som påverkar ersättningen till jordbrukarna, levererade kvantiteter och kvaliteten på eller sammansättningen av de sockerbetor som levererats. För detta ändamål får medlemsstaterna fastställa indikatorer, i enlighet med objektiva kriterier och på grundval av undersökningar om produktionen och livsmedelsförsörjningskedjan, eller med beaktande av objektiva uppgifter från källor såsom branschorganisationer, observationsgruppen för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i EU eller relevanta objektiva uppgifter som finns tillgängliga. Dessa indikationer får offentliggöras online för användning i avtal. Avtalsparterna ska vara fria att hänvisa till dessa indikatorer eller andra indikatorer.”.

c) I punkt III ska följande stycke läggas till:

”Leveransavtalen ska innehålla regler som är tillämpliga vid force majeure.”

d) Följande punkt ska införas:

”PUNKT IXa

Medlemsstaterna får kräva att sockerföretagen registrerar de skriftliga leveransavtalen före leveransen av sockerbetorna.”.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) 2021/2115

Förordning (EU) 2021/2115 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) Producentorganisationer saluför mindre än 20 % av produktionen av frukt och grönsaker i en medlemsstat. Denna procentsats för saluföring ska för varje år som ett operativt program pågår beräknas som det värde av frukt- och grönsaksproduktionen som erhållits i den berörda medlemsstaten och som saluförts av producentorganisationer vilka erkänts enligt förordning (EU) nr 1308/2013 under en period som motsvarar den referensperiod som fastställs i delegerade akter som antagits på grundval av artikel 45 c (värdet av den salufördа produktionen), dividerat med det totala värdet av den frukt- och grönsaksproduktion som erhållits i den medlemsstaten under samma period.”

ii) Följande led ska läggas till:

”i) Producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer genomför ett operativt program i en medlemsstat där andelen organiserade producenter inom sektorn för frukt och grönsaker har varit lägre än 10 % under tre år i rad före genomförandet av det operativa programmet; andelen organiserade producenter ska beräknas som det värde av frukt- och grönsaksproduktionen som erhållits i den berörda medlemsstaten och som saluförts av producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 under de tre på varandra följande år som föregick genomförandet av det operativa programmet, dividerat med det totala värdet av den frukt- och grönsaksproduktion som erhållits i den medlemsstaten under samma period.”

b) Följande punkt ska införas:

”5a. Den procentsats på 50 % som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln ska höjas till 70 % för utgifter kopplade till de mål som anges i artikel 46 a, b eller c, om följande villkor är uppfyllda:

a) Utgifterna rör investeringar i materiella och immateriella tillgångar enligt artikel 47.1 a som görs av unga jordbrukare eller nya jordbrukare som ansluter sig för första gången till en producentorganisation som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013.

b) De investeringar som avses i led a görs på sådana unga jordbrukares eller nya jordbrukares jordbruk som en del av deras första operativa program eller under tre år efter den dag då dessa unga jordbrukare eller nya jordbrukare anslöt sig till producentorganisationen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. Den procentsats på 50 % som föreskrivs i punkt 1 ska höjas till 70 % av de faktiskt verkställda utgifterna under ett visst år för operativa program som genomförs av producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer och som under det året påverkas av ogynnsamma väderförhållanden, naturkatastrofer, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp som ska fastställas av medlemsstaterna, på villkoret att höjningen endast beviljas när förlusterna överstiger ett tröskelvärde på minst 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och den lägsta noteringen inte ska räknas med.”

2. I artikel 62 ska följande punkt läggas till:

”4. Den procentsats på 50 % som föreskrivs i punkt 2 ska höjas till 70 % av de faktiskt verkställda utgifterna under ett visst år för operativa program som genomförs av producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer och som under det året påverkas av ogynnsamma väderförhållanden, naturkatastrofer, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp, som ska fastställas av medlemsstaterna, på villkoret att höjningen endast beviljas när förlusterna överstiger ett tröskelvärde på minst 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och den lägsta noteringen inte ska räknas med.”

3. I artikel 65.1 ska följande led läggas till:

”e) 70 % av de faktiskt verkställda utgifterna under ett visst år för operativa program som genomförs av producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer och som under det året påverkas av ogynnsamma väderförhållanden, naturkatastrofer, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp som ska fastställas av medlemsstaterna, på villkoret att höjningen endast beviljas när förlusterna överstiger ett tröskelvärde på minst 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och den lägsta noteringen inte ska räknas med.”

4. I artikel 68 ska följande punkt införas:

”2a. Artikel 52.3 a–d och f–h, 52.5a och 52.7 ska gälla i tillämpliga delar.”

5. Artikel 88.7 ska ersättas med följande:

”7. Som en del av en begäran om ändring av sina strategiska GJP-planer som gjorts i enlighet med artikel 119 får medlemsstaterna från och med den 1 januari 2025 se över de beslut som avses i punkt 6 i den här artikeln och får besluta att använda högst 6 % av sina anslag för direktstöd enligt bilaga V, i relevanta fall efter avdrag av anslagen för bomull i bilaga VIII, för interventionstyper i andra sektorer som avses i avdelning III kapitel III avsnitt 7.

Det belopp som motsvarar procentsatsen av medlemsstaternas anslag för direktstöd som avses i första stycket i denna punkt och som används för interventionstyper i andra sektorer under ett visst räkenskapsår ska betraktas som medlemsstaternas anslag per räkenskapsår för interventionstyper i andra sektorer.”

Artikel 3

Ändring av förordning (EU) 2021/2116

I artikel 16.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/2116 ska led b ersättas med följande:

”b) Undantagsåtgärder enligt artiklarna 219, 220, 221 och 222 i förordning (EU) nr 1308/2013.”

Artikel 4

Övergångsbestämmelser

Produkter som inte överensstämmer med de beteckningar som fastställs i del Ia i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013, och som har producerats i eller importerats till unionen före den dag då dessa bestämmelser om beteckningar börjar tillämpas, får fortsätta att släppas ut på marknaden till dess lagren för dessa produkter har tömts eller till och med den 19 augusti 2032, beroende på vilket som inträffar först.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.3, 1.4, 1.7 d, 1.9 och 1.14 ska tillämpas från och med den 19 augusti 2028.

Artikel 1.13 ska tillämpas från och med den 19 augusti 2029.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 8 juli 2026.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	T. BYRNE
Ordförande	*Ordförande*